

Р а ш к о

Ще посрѣщамъ Аничкиния баща.

Г-жа Антонина

Тъй ли? Иде баща ѝ, значи.

Н и к о л а ч к о (все пише въ тефтерчето си)

Азъ искахъ... искахъ да попитамъ нѣщо
г-ца Аничка... а-а-а относително пасива и ак-
тива на банката... (Наоколо се смѣятъ)

Р а ш к о

Банката, тя банката... фюютъ! Свърши се!

Г-жа Антонина

Хайде, хайде да си вървимъ. Ний както
бѣхме на улицата, тъй се вмъкнахме... (Излиза.
Следъ нея, като продължава да пише, излиза и Нико-
лачко)

П о н ч е в ъ (отъ вратата)

Павлинке! Хайде де! (Излиза)

П а в л и н а (дочаква, усмихната, докато излѣзе)

Знаешъ ли какво, како Стаменке. Пончевъ
много настоява да се вземемъ. Обещава, че
нѣма да пие вече. Не зная какво да правя...

С т а м е н к а

Е, ти си помисли. (Взема една мрежа) Закъс-
нѣхъ и азъ, ще ходя на пазаръ.